

Prvi slovenski dnevnik v
Združenih državah.
Izhaja vsak dan izveniši
nedelj in praznikov.

Glas Naroda

List Slovenskih delavcev v Ameriki.

The first Slovenic Daily in
the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 1279 RENTON.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 1279 RENTON.

NO. 109. — ŠTEV. 109.

NEW YORK, FRIDAY, MAY 8, 1908. — V PETEK, 8. VEL. TRAVNA, 1908.

VO LUME XVI. — LETNIK XVI.

Američani v Evropi in naš položaj.

**NAŠELN. KOMISAR WATCHORN
SE JE VRNIL IZ SVOJEGA
POTOVANJA PO EVRO-
PI.**

Na tisoče ljudi čaka v Evropi nazna-
nila, da so se pri nas pričeli
boljši časi.

MALO NASELJENCEV.

Naselniški komisar newyorške po-
staje Watchorn se je nedavno vrnil iz
svojega potovanja po Evropi in je zo-
pet prevzel vodstvo poslovanja na na-
selniškem otoku Ellis Island v naši
luki. Njegovo potovanje ni bilo oči-
telno, temveč povsem zasebno, kajti
v Evropi je potoval, da si na ta na-
čin izposlaja nekoliko odmor. V Ita-
liji ga je sprejel kralj Viktor Ema-
nuel v avdienco in zajedno je obiskal
tudi papeža v vatikana. Z obema je
govoril o naseljevanju v Ameriki, ker
oba sta se za to vprašala, ki je zlasti
za Italijo velikega pomena, zelo za-
nimala.

Watchorn naznanja, da se v Ev-
ropi zelo zanimajo za sedanji položaj
v Združenih državah, da pa za leto-
ni prihodnosti, da bi se število nase-
ljencev povečalo. Vendar je pa v Ev-
ropi na stotisoče ljudi, ki pričaku-
jejo željno poročila svojih znancev,
da so se v Ameriki časi popeljali.
Kakor hitro dobe v Evropi naznanilo
o tem, potem se bodo vsi napotili pre-
ko oceana, kajti zaslužek v Evropi je
tako majhen, da je pravi čudež, kako
morejo ljudje sploh živeti.

Tekom meseca aprila prišlo je v
newyorško luko 43.745 naseljenecv in
sicer na 95 parniških različnih parobrod-
nih družah.

To število naseljenecv je le majhno
in radi tega se za mnogo parobrodnih
družah voznja iz Evrope v Ameriko
sploh ni izplačala, oziroma nosila do-
bička. Med imenovanimi je bilo 4886
potnikov prvega razreda, 8922 jih je
prišlo v drugem razredu in 29.937 v
medkrovju. S parniki Austro-Ameri-
cane je prišlo v štirih voznjah tekom
aprila le 704 potnikov.

OTROK UBIL OTROKA.

Po uboju je deček bežal v cerkev in
molil za svojo žrtv.

Policijski kapitan Cain in dva nje-
govih detektivov sta našla predveč-
rašnjim v katoliški cerkvi sv. Ja-
neza na zapadnih 30. ulici v New
Yorku 10letnega dečka Joe Finleya,
ki je iskreno molil in jokal. Molje
preje se je deček igral s svojim osem
let starim tovarišem Frankie Gree-
nom, s katerim sta streljala. Tem po-
vodom je deček svojega tovariša
ustrelil.

Dečka sta se igrala po indijan-
skem običaju in sta tem povodom
streljala na dozdnevne Indijance, lo-
vila bronke in končno priredila vojno
proti Indijancem. Pri tem se je pri-
petila nesreča. Joe Finley, ki je imel
jedino puško obeh "vojaka", je bil
izvršen strelce in tako je pri tem
svojega prijatelja, ki ga je mirno
sledil, pogodil v oko, in sicer tako
nesrečno, da je odšla krogla v mož-
gane, da je deček na mestu umrl.
Otroci, ki so tekom teh dni videli v
igri vse polno mrtvih bojnikov,
sploščka niso hoteli niti verjeti; da
deček sedaj v resnici ne more več
vstati. Potem so pa ugledali kri, ki
je tekla malemu dečku iz očesa, ter
so hitro pozvali njegovo mater na
lice mesta. Policijska sploščka nesreč-
nega strelca ni mogla najti, toda
končno je policajem nek deček pove-
dal, da je strelce bežal v cerkev. Ka-
kor rečeno, so policaji skesanega deč-
ka tudi resnično našli v cerkvi, kjer
je jokal in kjer se je žutil v prvi
v svojem življenju nesrečnega. Ko
so mu povedali, da je njegov mali
tovariš v resnici mrtov, potem je pri-
šel na ves glas jokati in sedaj ne-
prostopoljnega morila ni moglo po-
tolžiti.

Nedobrodošli obiskovalci kongresove galerije.

**TE DNI JE PRIŠEL NA KONGRE-
SOVO GALERIJO NEK OLO-
VEK, O KTEREM SO
MISLILI, DA JE
BLAZEN.**

Končno so pronašli, da ni blazen, tem-
več, da se je napil whiskeyja.

"PREDSEDNIK."

Washington, 7. maja. Na galerijah
kapitola so postali v novejšem času
takozvani kranksi mnogoštevilnejši.
Nego so bili dosedaj. Nedavno so imeli
s takim človekom opraviti v senatu,
kjer je skušal med debatami govoriti,
in večer so doživeli jednak prizor v
zbornici. Razlika med obema dogo-
dkoma je bila le ta, da so "kranka" v
senatu je grdo gledali, dočim so onega
v zbornici med velikim smehom pre-
gnali iz zbornice na cesto.

Zbornica se je pripravila kakor dve
uri radi predloga, ki določa, naj bi se
v domih ostalih vojakov uvedla zo-
pet kantina in govornik Gaines iz
Tennessee je ravnokar dokončal svoj
govor, v katerem je slikal vse grozovi-
tosti pijančevanja, ko je na galeriji
ustal nek dolg in suh človek, vzel iz
kupa malo ameriško zastavo in pričel
klicati: "Mr. predsednik!" Vsi člani
zbornice so naravno pričeli gledati na
galerijo. Predno je zamogel priti vr-
nar na nepoznanca, je slednji imel se
dovolj časa za sledeči govor: "Jaz
pričakujem nekaj slabega in radi tega
želim, da se me v imenu Zjed. držav
poslušaj." Dalje ni mogel govoriti,
kajti v tem trenutku so ga vratarji
prišli. Najprej se je skušal skriti
pod svoj sedež, toda končno se je udal
in je odšel s pazniki. Ko je pa vratar
hotel nepoznanca prisiliti, da bi hitre-
je šel, se mu je pričel upirati in kri-
čati: "Vi me ne smete prijeti, dokler
sem v varstvu tega znamenja. Ko je
prišel v pritličje, kjer ga je sprejela
policija, ni mogel natančno povedati,
se li zavzema za kantino ali je proti
njej, vendar je pa iz njegovih ust ta-
ko dišalo, da so se policaji takoj uve-
rili, da je bil v takoj kantini, kjer se
ne prodaja le pivo.

Takoj na to se je pričelo v zbornici
glasovati o imenovanem vprašanju in
pri glasovanju so zmagali nasprotniki
kantine.

POLICIJSKA PARADA.

Gen. Bingham je že izdal tozadevno
povelje.

Policijski komisar general Bing-
ham je večer izdal newyorške poli-
cijci povelje, s katerim ukazuje, da se
mora služba prosto možno v soboto
udeležiti parade, kakor se to zgodi
vsako leto.

Parada se prične v soboto dopolu-
ne ob 10. uri, in sicer na Astor in
Lafayette Place, ter odkoraka po
Broadwayu do 23. ulice, nakar zavije
na Madison Avenue, po kateri česti
koraka do 40. ulice, nakar zavije na
5. Avenue, po kateri gre nazaj do 29.
ulice. Revija se bo vršila pred
Fifth Avenue hotelom. Policijske bo
spremljala 12 godb.

Denarje v staro domovino

posiljamo:

za 10.35	50 kron.
za 20.45	100 kron.
za 40.90	200 kron.
za 102.00	500 kron.
za 204.00	1000 kron.
za 1017.00	5000 kron.

Postarinar je všteta pri teh vsotah.
Doma se nakazane vsote popolnoma
izplačajo brez vinarja odbitka.
Naše denarne pošiljave izplačuje
c. kr. poštni hranilni urad v 11. do
12. dne.

Denarje nam poslati je najpri-
stojne do \$25.00 v gotovini v priporo-
čenem ali registriranem pismu, večje
zneske po Domestic Postal Money
Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO.,
199 Greenwich St., New York,
6104 St. Clair Ave., N. H.
Cleveland, Ohio.

Kojaki, naročite se na "Glas Na-
roda", največji in najmočnejši dnevnik.

Južne republike. Ustaja v Peru.

**PERUVANSKO VLADINO VOJA-
ŠTVO JE USTAŠE PRI
CERRO DE PASSO
PORAZILO.**

Vodja ustave je bežal s svojimi v no-
tranje pokrajine.

**VOJNI TAJNIK TAFT DOSPEL V
PANAMO.**

Lima, Peru, 7. maja. Blizu Cerro de
Passo je prišlo do boja med vladinim
vojaštvom in ustaši pod vodstvom
Duranda. Ustaši so bili tem povodom
popolnoma poraženi in s tem je, ka-
kor se uradoma zatrjuje, ustaja po-
polnoma sploščena in je končana.
Mogoče je, da se kasneje zopet prične
astaška gibanje. Ustaši so pokvarili
železnične proge in sicer vse do Ca-
sapalea, toda vojaštvo je progo zopet
popravilo, tako, da se je s prometom
zopet pričelo. Vojaštvo je sedaj tudi
odšlo v oddaljene pokrajine, kamor so
bežali ustaši s svojim vodjem. Sled-
njeja nameravajo vjeti in ako se jim
bode to posrečilo, potem bo Durand
gotovo moral umreti.

Colon, Panama, 7. maja. S pomožno
križarko Zjed. držav Prairie dospel je
semkaj vojni tajnik Taft, kterega so
sprejeli zastopniki vlade republike
Paname, kakor tudi zastopniki preko-
pove komisije.

Aguas Calientes, Mexico, 7. maja.
Tukaj se je pričel prvi kongres last-
nikov mehiških časopisov. Namen
zborovanja je, ustanoviti zvezo časni-
karjev republike Mexico v svrhu
skupnega postopanja z ozirom na do-
mačo in inostrano politiko.

Guatemala, Ciudad, Guatemala, 8.
maja. Tukaj se zatrjuje, da so se na
guatemalske meji pojavile mehiške
skupine, ki radi tega je guatemalska
vlada naprosila mehiško vlado, da
pojasni to zadevo. Mehiška vlada
je odgovorila, da so vsa tozadevna po-
ročila neresnična in da na meji ni
družin čet, nego redne obmejne čete.

Tukajšnji hondurški agent, general
Miguel O. Bustillo, je obdolen, da je
bil član zadnje zarote proti predse-
dniku Estrada Cabreri in radi tega je
sedaj v varstvu tukajšnjega mehiškega
poslaništva. Preiskava o zaroti
še vedno ni končana. Ječe so prena-
polnjene smljivih ljudi, kateri so člani
vseh slojev ljudstva.

PRIČELI Z DELOM.

V dveh tovarnah v Rhode Islandu in
Pennsylvaniji so pričeli z delom.

Providence, R. I., 7. maja. V pre-
dlinici v Mapleville, R. I., kakor tudi
v obeh v Plainfieldu, Conn., kteri sta
last Fletcherja iz New Yorka, se pri-
čeli z delom in so zajedno delavcem
naznanili, da se bo delalo vsaki večer
do 9. ure. Vsi tedaj je dobilo 1000
delavcev delo.

Pittsburg, Pa., 7. maja. V tovar-
nah, ki sta last Allegheny Steel Co. in
International Steel Co., kteri se
nabujata v bližnjem Tarentum, se
je pričelo večer z delom. Vsi tedaj
je dobilo 1500 delavcev zopet delo.

Konec saloonov v Illinoisu.

Chicago, Ill., 7. maja. Prohibicio-
nisti so nad vse veselji, kajti uradno
se jim je naznanilo, da se je število
saloonov tekom jednega leta poma-
njalo za 125. Davčni urad tukajšnje-
ga mesta se pa naravno radi tega ne
more potolažiti, kajti radi pomanjša-
nja saloonov so se tudi davčni pri-
hodki mesta pomanjšali za letnih
\$125.000. Pričakovati je, da bodo te-
kom letošnjega leta zapri še več sa-
looonov, kakor lani.

Pozor!

Poslednji čas je veliko
krat čuti in brati, a
ta ali ona pošiljatev
denarjev v staro domovino, po
nekterih bankah ni dospela tja 3,
4 in več mesecev. To se nemore
nikomur pripetiti kdor se zavestno
obrne na FRANK SAKSER CO.,
109 Greenwich St., New York in
6104 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Grozodejstvo v Indijani. Umori v Laporte.

**MORILKO VDOVO GUINNESSO-
VO IŠČEJO SEDAJ V RAZ-
NIH MESTIH ZJEDI-
NJENIH DRŽAV.**

V Indijani so prijeli neko žensko kot
pričo.

20 LJUDI JE UMORJENIH.

Laporte, Ind., 8. maja. Tukajšnji
šerif je naprosil policijo v New York-
u, naj išče vdovo Belle Guinness, ki
je baje umorila dvajset ljudi in jih
dala zakopati na njene tukajšnje
farmi. Tudi oblasti v raznih drugih
mestih je šerif naprosil, naj iščejo
morilko, ktera ima vse polno člove-
ških življenj na svoji vesti.

Tukaj so prijeli danes neko Bessie
Concliu iz Michigan City. Ona ni ob-
dolžena sodelovanja pri umorih, toda
policija je mnenja, da je aretovanka
zelo važna priča, to tem bolj, ker je
prijateljica tesarja Lamphere, kteri
je baje mnogo povedal o početju
Guinnessove. Lamphere je v njenej
navzočnosti dejal, da se bo de Guinness-
soveje osvetil, kajti on ve toliko o
njej, da jo lahko spravi na vešala. De-
jal je tudi, da mora Guinnessova lepo
z njim ravnati, ako je je življenje
drago. Povedal je tudi, da imenovano
žensko ljubi in da je zelo ljubosumen.
Aretovanko bodo prihodnji teden za-
slišali pri veliki poroti.

Coroner Mack je dobil od Alfe Hel-
grensa, ki je brat umorjenega Andrew
Helgrensa, affidavit, v katerem pokojni-
kov brat prinese, da mu je Guinnesso-
va pisala pismo in mu naznanila, da
je je Lamphere naznanil, da je An-
drew Helgrens odpotoval v Mansfield,
Ohio. Nadalje mu je tudi pisala, da je
bil Andrew dva dni v Chicagu in da
je je od tam pisal, da bode potoval
v New York in potem na Norveško.
V pismu mu je tudi sporočila, da je
njegov brat dne 16. januarja ostavil
njeno farmo in da ga je njena 11 let
stara hčerka spremlja v mesto, nakar
je se odpeljal v Cincinnati. Te naved-
be se pa nikakor ne vjemajo z onimi,
ktere je povedal vjeti Lamphere, ki
je v ječi, ker je na sumu, da je požgal
Guinnessovo hišo.

Lamphere trdi v ječi, da je popo-
lnoma nedolžen, dočim trdi pokraj-
ski pravnik, da ima na razpolago do-
volj dokazov, da Lamphere dobro ve
o zločinu, ki so se vršili na Guinness-
sovej farmi in da je tudi on pri teh
zločinih sodeloval. Danes so jetnika
vprašali o neke tajne sobi na farmi,
v kateri ni smel nihče, nego le Guin-
nessova. Ključ te sobe je imela vedno
pri sebi in je skrbela za to, da v sobi
ni prišel nihče drugi, nego le ona. Ob-
lasti so mnenja, da je v tej sobi mo-
rila svoje žrtve. Lamphere trdi, da ni
bil nikdar v tej sobi, da je pa vedel,
da je v hiši soba, ki je bila vedno za-
klenjena. Nadalje je on tudi vedel,
da je v kleti nek prostor, v kterega ni
nihče smel razen morilke. Ta prostor
je bil tako velik, da je bilo v njem
prostora za več ljudi.

Detektivi so mnenja, da je bil ta
prostor začasna mrtvašnica za žrtve
morilke, ktera je v tem prostoru tudi
svoje žrtve najprej razkosala, zašla
v vreče in potem zakopala. Ker je
večar ves dan deževalo, niso nadalje-
vali na dvorišču s kopanjem.

Chicago, Ill., 8. maja. Belle Guin-
nessova, ktera je v Laporte umorila
20 ljudi, so videli v tukajšnjem mestu
minoli terek, oziroma pet dni po po-
žaru njene hiše. Tukaj je stanovala
v nekem hotelu na Wabash Ave. Poli-
cija jo sedaj išče po vsem mestu, zla-
sti pa po hotelih.

Diamanti v Canadi.

Toronto, Ont., 7. maja. Semkaj se
poročajo, da so med jezera Mattagami
in Shabogami v pokrajini Quebec
našli bogata diamantna polja. Dia-
mantno polje je dokaj veliko in na
njem se najde velikanske in najlepše
diamante.

Štirje delavci ubiti.

Pottsville, Pa., 7. maja. V premo-
govem rovu od Philadelphia & Read-
ing Coal & Iron Co. se je pripetila
razstrelba plinov in tem povodom so
bili štirje premogarji ubiti.

Na daljnem iztoku. Rusi in Japonci.

**JAPONCI SO POSTAVILI SPOME-
NIK V POČAST PADLIM
RUSKIM VOJAKOM.**

Slavnosti so prisostvovala tudi ruske
čete; spomin na Port Arthur.

JAPONSKA NASILJA.

Harbin, Mandžur, 8. maja. Oddelek
tukajšnje ruske posadke odide dne
14. maja v Port Arthur, kamor je ja-
pansko vojno ministerstvo povabilo
ruske čete, da prisostvujejo slavno-
stim, koje se bodo vršile povodom od-
kritja spomenika padlim ruskim vo-
jakom v imeavanej trdnjavi. Spome-
nik so postavili Japonci in oni so po-
vabili tudi Ruse, da tako dokažejo tu-
di svetu prijateljstvo, ki vlada sedaj
med obema narodnostima.

Tokio, 8. maja. Prefektura v Miya-
sakiju uradoma poroča, da je tamkaj
množica dne 5. maja napadla papir-
nice v bližnji vasi Lino. Papirnice so
izgredniki skoraj popolnoma razdelali
in napravili veliko škodo. Zajedno so
napadli tudi hiše uslužbenecv, koje
so razdeljali. Lastniki papirnice so
Francezi, kteri so bežali deloma v go-
rovje, deloma v Kobe. Stirideset iz-
grednikov je aretovanih. Škoda znaša
\$50.000. Ranjen ni bil pri tem nihče.

Peking 8. maja. Tukajšnji japonski
poslanik Hayashi je pri ministertvu
inostranih del ponovno protestoval
proti kitajskemu bojkotu japonskega
blaga.

\$391.000 UKRADEL.

**Bankni predsednik je ukradel veliko
svoto denarja in potem iz-
vršil samomor.**

Morgan Delancey Magee, predse-
dnik prve nacionalne banke v Manas-
quanu, N. J., se je te dni ustrelil in
sedaj se je dognalo, da je pred svojo
smrtjo tudi uprosil imenovani de-
narni zavod. Vloge imenovane ban-
ke so znašale \$400.000, toda sedaj, ko
so pregledali knjige, se je dognalo,
da znaša primanjkljaj \$391.000. —
Predsednik ni mogel več prikrivati
svoje tatvine in tako je sklenil umre-
ti, kar je tudi izvršil s tem, da si je
pognal svinčenko v glavo.

Pokojnik je bil interesovan pri
vseh velikih podjetjih, toda vsa so se
ponesrečila. Ko je njegovo zasebno
premoženje pošlo, jel je špekulirati
z bančnim denarjem, da bi se tako
rešil iz zadrege, toda tudi ta denar
je zgubil. Imenovana banka ostane
za dolgo časa ali pa za vedno zaprta.

Harry Thaw zopet v zaporu.

Boj za nadaljno osodo morilca ar-
hitekta Stanforda Whiteja se je znova
pričel. Kot slaboumen zločinec je bil
več mesecev zaprt v blaznici v Matte-
awanu, N. Y. Sedaj trdi Thaw, da je
je zopet "pameten" in je izposloval
pri sodnji "habeas corpus" obrav-
navo. V Poughkeepsie, N. Y., se je
vršilo prvo zaslišanje pred sodnikom
Morsehauserjem. Predlog državnega
pravnika, da se obravnava prenese
v New York, je bil odklonjen. Držav-
ni pravnik trdi, da bode stala ponov-
na obravnava prebivalcev v Pough-
keepsie več kot \$30.000, kar bode hu-
do zadelo davkoplačevalce. Thawovi
zastopniki so protestirali, da se ob-
ravnava prenese v New York, kjer
so se vršile že dve obravnavi. Po
končanem prvem zaslišanju je sodnik
obrnjavno prestavil na 11. maja. —
Medtem je Thaw zaprt v Dutchess
county zaporih. Ima precej obširno
sobo, jedila lahko dobiva iz restav-
ranta in v zaporu sprejema prijatelje.
Njegova žena Evelyn bode pričala,
da je Harry zdrav, dasi je še pred
par meseci trdila, da je bil slabo-
umen. Pri tem ne pride v poštev
njena tožba za razpoko z morilem
Whiteja. Thaw sam je pripravljen
podvreči se vsem zdravniškim pre-
isknjam glede njegovega zdravni-
škega stanja. Za denar se dobi vse.

Iz Avstro-Ogrske. Cesarjev jubilej.

**KLJUB VSEM PROTESTOM IN
NEZADOVOLJNOSTI LJUD-
STVA SO PRIŠLI NEM-
ŠKI "KNEZI" NA
DUNAJ.**

Tudi nemški cesar se mudi na Dunaju.
Drugi gostov je le malo.

"KNEZI" SO ŽE ODPOTOVALI.

Dunaj, 8. maja. Večar so se pri-
čele tukaj slavnosti v počast šestde-
setletnice vladanja Fran Josipa, in
kakor se je že tekom tedna poročalo,
se na Dunaju niso ozirali na proteste
prebivalstva, ktero je zahtevalo, da
nemški "knezi" ne pridejo na Dunaj
izgovarjati avstrijskega prebivalstva.
Vsi tedaj so prišli imenovani tako-
zvani "knezi" na Dunaj kot štafeta
nemškega cesarja, koji je Fran Josi-
pu osobno čestital v gradu Schoen-
brunnu. V parlamentu so poslanci
raznih narodnosti, koje so vse kaj
drugega nego nemške, protestirale
proti takemu izživljanju in vlada, ka-
kor tudi dvor bi ta obisk rada pre-
prečila. Vendar je pa bila usiljivost
Nemcev tolika in tako demotivirana,
da bi se razmerje med Avstrijo in
Nemčijo gotovo ohladilo, ako bi pre-
prečili imenovani obisk.

Mesto je bilo dokaj lepo okrašeno.
Kajti slavnosti bodo trajale več dni.
Povsod so se vršile vojaške parade in
povsodi, kjer so se pojavili nemški
"knezi", je moralo vojaštvo tvoriti
špalir, da se jim kaj neljubega ne pri-
peti. Vreme je bilo grdo, dokaj mrazo,
in ves dan je deževalo, tako da več-
erajšnja slavnost ni napravila nego-
utisa, kakoršen bi bil, ako bi bilo vre-
me ugodno. Marsikdo se je prehladil,
tako da bode dolgo časa pomnil več-
erajšnji dan. Nemški cesar se je pri-
peljal iz Putja na Dunaj, kjer ga je
Fran Josip pričakoval na kolodvoru.
Tu sta se oba cesarja poljubila. Od tu
so se odpeljali v Schoenbrunn in od
tam k sprejemu na postajo Penzing,
kjer so morali nemški "knezi" priča-
kovati svojega gospodarja, kteri jih
je nato predstavil Fran Josipu.

Po dokončanih govorih so imeli v
Schoenbrunnu banket, kteremu je pri-
sostvovalo 250 ljudi, in temu je sle-
dila serenada, koje je priredilo 5000
dunajskih pevcev. Petju je sledila
godba, kajti navzoče so bile vse du-
najske godbe.

Nemški cesar je razne avstrijske
višje uradnike odlikoval s tem, da jim
je podelil razne redove. Nemški "kne-
zi" so potem takoj odpotovali domov
v Nemčijo in tem je sledil zvečer tu-
di nemški cesar s svojo ženo in otroci.

BIČANI KAZNJENCI.

V Arkansasu so mnogo jetnikov tako
bičali, da so vsled tega
umrli.

BOJKOTIRAN MORILEC.

**Z morilecem bivšega governorja drža-
ve Idaho nečijo ostali jet-
niki občeavati.**

Boise, Idaho, 7. maja. Morilec biv-
šega governorja države Idaho, Steu-
nenberga, Harry Orchard, ki je bil
radi tega zločina obsojen na smrt, se
ni pomiloščen, kajti državni tajnik
države Idaho, Landsdown, ni mogel
priti semkaj, da bi predsedoval seji
pomiloščenjskega odhoda, in vsled te-
ga so morali sejo preložiti na prihod-
nji teden.

Harry Orchard, ki je priznal, da je
umoril bivšega governorja Steu-
nenberga, se je ponovno izrazil, da želi,
da bi ne bil pomiloščen. Ostali nje-
govi sojetniki se zanj ne zmenijo in
nihče neče v ječi z njim govoriti ter
občeavati. Težje baje ne more v na-
dalje prenašati in radi tega bi najraje
umrl. Njegov odvetnik ne bode pri-
sostvoval seji imenovanja odhoda, da
mu ne bode treba priporočiti pomilo-
ščenja. Vendar pa tudi to ni po-
trebno, kajti sodišče je samo predla-
galo, da se morilec pomilošti, ker je
napravil države velike usluge.

Razne novosti iz inozemstva.

**OGNJENIK ETNA ŠE VEDNO
BLUJE OGENJ IN LAVO;
PRIČAKOVATI JE KA-
TASTROFE.**

V ruske dumi se je pričela debata o
upravi železnic; primanjkljaji.

USTAJA V INDIJI.

Messina, 7. maja. Ognjenik Etna
postaja vedno bolj nevarna, kajti pod-
zemske razstrelbe postajajo mnogošte-
vilnejše in sedaj so tudi potresni su-
ki v okolici gore skoraj na dnevem
redu in zelo jaki. Prebivalstvo na Si-
ciliji je radi tega prepričano, da bode
prišlo do katastrofe. V visotini 7000
čevljev se je pojavil velik nov krater,
iz kterega meče ognjenik velike obla-
ke pare in kamenja, ktero leti v vas
Acireale. Iz kraterja prihaja tudi la-
va in sicer v dveh velikih tokih.

Petrograd, 8. maja. V dumi se je
večar pričela debata o upravi želez-
nic. Poslanec Markov, ki je referent
proračunske komisije, je izjavil, da je
treba upravo železnic na vsak način
reformirati. Radi tega je predlagal,
da se imenuje posebna parlamentarna
komisija, kteri predlog je večina pod-
pirala. Finančni minister Kokovcev
se je v imenu vlade protivil temu
predlogu in je predlagal, da stvar pre-
iže posebna v

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

VICTOR VALJAVEC, Secretary.

LOUIS BENEŠ, Treasurer.

Place of business of the corporation and

of its officers: 109 Greenwich

Street, Borough of Manhattan, New York

City, N. Y.

24 leto velja list za Ameriko in

pol leta \$3.00

pol leta 4.00

pol leta za mesto New York 2.00

Evropa za vse leto 4.50

pol leta 2.50

pol leta 1.75

Evropa poštami skrajno tri števila.

"GLAS NARODA" tiskava vsak dan iz

vremeni mesec in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day, except Sundays and

Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Člani brez polpisa in osebnosti se ne

smojo naj se blagoviti pošiljati pa

Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov

prosimo, da se nam tudi preloži

bivalne naznane, da imajo najdemo

naslovnikov.

Dopisom in posiljati namreč naslov:

"GLAS NARODA"

109 Greenwich Street, New York City.

Telephone: 1279 Rector.

Osoda urednikov.

V nekem nemškem listu, katerega

dobivamo iz Buffalo, N. Y., v zameno,

čitamo dosedaj nam se neznano spo-

sobnost nemških urednikov, od katerih

se mnogo več zavezuje, nego od angle-

ških in tudi več, nego od slovenskih.

Imenovani časopis namreč objavlja

naslednji inserat:

ISČE SE: izvršten častnikar, ro-

dom Nemec, za nemški tehnik.

Prosilec mora razumeti vsa v

njegovo stroko spadajoča dela,

vse uredniške opravke, knjigo-

vodstvo, korekturacijo (angle-

ško in nemško), pisati s pisalnim

strojem in tudi druga dela izven

uredništva.

Najbrže bode moral urednik ome-

njenega nemškega lista poleg običaj-

nega dela za nemško "kulturo" in

polen naročil o vseh krtih novoroje-

nih nemških otrok, poleg porok, loje-

vjev zakona, nezdov in nesreč v tam-

njej nemski koloniji in poleg vsega

druzega dela — o poludne prinašati

tudi lunch za ostale službenice. Na-

dalje bode moral najbrže čistiti tudi

stroje in okna, skrbeti za to, da bode

peči redno zakurjene, čistiti stranišče

(vsak teden po enkrat), po zimi bode

najbrže moral tudi klati sneg in v

poletju prinašati mrzlo vodo svo-

jim sodelavcem v uredništvu in v ti-

skarni.

Človeku, ki je tako srečen, da dobi

take sinekure, moramo iz vsega srca

zavidati. Zavidati mu moramo pred

vsem že radi tega, ker bode njegovo

delo tako vsestransko, da se mu na

nikak način ni treba bati, da bi se

ga prej ali slej polastil takozvani

stanovski idiotizem, kakoršen je la-

sten zlasti vsem uradnikom in na-

pravno tudi urednikom v Evropi. Za-

vidati mu moramo tudi iz dna naše

kolegialne duše, ker bode imel obilo

prilike, da bode zamogel o vsakej

stvari pisati stvarne in zvedeniške

članke. Tudi človeško življenje ne bo

zanj tuje, kajti on bode več, nego

urednik — on bode pravi človek...

Mož, ki bode sprejel ponujeno slu-

žbo, je povsem varu pred nevarnostjo,

koja preti vsakemu žurnalistu; on

ne bode nikdar postal idealist in

Pravi ameriški državnik.

"He does not make good."

Tako se je izrazila Hattie Green,

ki je najbogatejša ženska v Ameriki,

ko je nedavno govorila o predsedniku

Rooseveltu. Mogoče se Hattie Green

v svoji trditvi ni motila in ako bode

Rooseveltova doba enkrat za nami,

petem bode morda vsi vedeli, da

on ni postopal pravilno in da vse nje-

govo sedanje delovanje za splošni bla-

gor ljudstva ne bode ostavilo mnogo

sledov.

Pravi ameriški državnik je bil na-

pravno Mark Hanna, kajti ta je vse

razumel in je vedel, kaj prinaša ko-

risti in kako se dobi dobiček. Nje-

gov program je bil zelo jednostaven:

pusliti vsakomur poslovali tako, ka-

kor želi in ne delajte mu zaprek, ako

ne izvrši kakega očitnega zločina ali

prevara. Ljudi, kateri kaj store, ne

smete motiti, kajti ti ljudje so oni,

ki so pripomogli, da je naša dežela

napredovala in ti ljudje bodo še mno-

go več storili za napredek. Radi tega

ih ne motite z zakoni in nadzorova-

njem. V kolikor pa pridejo delavci

v poštev, ravajte z njimi lepo, pla-

čajte jih pošteno in skrbite, da bodo

imeli delo.

Taka je bila njegova politika, ki je

bila iz stališča bogatstva in podjetni-

ke jednostavna, toda pametna in

praktična. Toda ta politika se je

moralna umakniti radikalnim Roose-

veltovim nazorom, kateri so vse spre-

menili in kateri so podjetništvu pokva-

rili vse njihove lepe račune — seveda

le za nekaj časa, kajti Rooseveltova

doba bode tudi minila in potem bode

šlo pri nas zopet vse po starem prak-

tičnem receptu.

In vendar tudi milijonarka Hattie

Green, da Roosevelt "does not make

good" — morda radi tega, ker ne

ima? Najbrže pa radi tega, ker je

kapitalizem izdatno močnejši, nego

Rooseveltov radikalizem, kateri ne

more vjeti podjetništvo v svoje ad-

ministrativne niti. Da je temu v res-

nici tako, nam dokazuje izid Roose-

veltovih bojev proti trumom. S tem

bojem je prišel predsednik radi tega,

ker trumisti krivično postopajo proti

svojim konkurentom in ker preveč iz-

koristijo naše prebivalstvo. Med tre-

stute spada pred vsem mesarski

trst, proti kateremu je vlada naj-

preje prišla postopati. Kakor znan-

o, so poslovanje tega trsta natan-

no preiskali in potem so ga sodnim

potom razpustili. In posledica te-

mu?

Vsled finančne panike, ki je na-

stala v oktobru minulega leta, je trst

znižal ceno klavne živine. To se je

zgodilo, toda meso kljub temu ni po-

stalo ceneje. Med tem je pa postala

živina zopet dražja in takoj, ko se

je to zgodilo, postalo je tudi meso

dražje, tako da je sedaj dražje, nego

je bilo pred paniko.

Živina se je podražila radi tega,

ker trst radi pomanjkanja gotovine

ni mogel nakupiti toliko živine za pi-

lanje, kakor običajno. Ker mu je po-

manjkovalo živine, je pa jednostavno

povišal ceno onej živini, kateri si je

baavil, za 13%. Meso se je istodob-

no podražilo za 29%. Trst je do-

sedaj vedno trdil, da ima pri glavi

živine le 99 centov dobička, sedaj se

je pa dogodilo, da znaša ta dobiček

\$8.10 pri glavi. Ako pomnožimo vse

milijone živine, ktera se pokolje vsa-

ko leto v trstovih klavninah, za \$8.10,

potem vidimo, da znašajo trstovski do-

bički vsako leto najmanj petdeset mi-

lijonov dolarjev. Jednaki so bili tru-

stovi dobički vedno, odkar obstoji,

ker imajo bi oni šest mesarjev, ki

izvirajo trst, tekem 25 let gotovo ne

naabli premoženje, ki se za stotine

milijonov dolarjev.

Mesarski trst še vedno obstoji,

Juda Iškarijot.

— Iz Ritevkega. —

Židu Zahariju v Jeruzalemu se je

porodil sin; pri tej priliki se je slišal

glas iz neba:

"Smrt Zahariju, smrt Zahariju!"

Zaharij je iz tega sklepal, da ga

bode novorojeni sin enkrat umoril.

Spletel je tobej koš, položil vanj de-

ka in z njim vred pet funtov srebra

in zlata za najditelja, pet funtov pa

za korist otroku. Koš z denarjem

vred pa je spustil na morje.

Neki trgovec, ki se je ob tem času

nahajal na ladiji, ki je plavala mi-

mo, zapazil je košaro, potegnil jo je

iz vode in najdena vzel k sebi v vzgo-

jo. Dolgo let je živel najdenec, ki

so ga nazvali Juda Iškarijot, v trgo-

vevi hiši. S svojim rednikom je mno-

go potoval za kupčijo in tako je prišel

pudi v Jeruzalem.

V Jeruzalemu ga je zapeljalo pla-

čilo, ki so ga imeli služabniki Heroda,

zato je zapustil svojega rednika ter

stopil v službo k Herodu. Nekoč je

Herod poslal Juda z denarjem v me-

sto na semenj nakupiti jabolk. Ali

Juda jabolk ni kupil, ampak denar si

je osvojil ter je šel jabolka krast.

Slučajno pa jih je kradel na vrtu

svojega očeta Zaharija. Ko je Za-

harij zapazil tatu Juda, jel ga je iz

vrta izganjati. Nastal je prepir in

potem tepež in pri tepežu je bil Juda

ubit Zaharija.

V teh krajih je bila takrat navada,

da je bil ubijalec moža dolžan oženiti

se z vdovo, ki je bila po umoru mož-

em brez varstva. Vsled tega bi se

bil Juda, ki ni vedel, da je ubil svo-

ga očeta, moral poročiti s svojo ma-

terjo. Ali Juda je imel vrojeno zna-

menje in po njem je mati spoznala

svojega sina. Po tem odkritju je bil

Juda prisiljen bežati. Ob tem času

je postal apostol Jezusov in ga je iz-

dal. In kakšen je bil njegov konec,

je znan. Obesil se je na osiki, zavo-

ljo tega odsluhal listje na osiki ved-

no trepete.

Časopis.

—

Spisal Ferdo Plešič.

—

Učitelj Srnce je imel mačka, t. j.

maček je imel učitelja Srnce. Uči-

teljski stan gotovo ni najlažji na sve-

tu, in dasi mu nihče ne odreja ide-

alnosti, vendar tudi nihče ne pomisli,

da je treba marsikdaj navdušiti se za

idele, drugače ti otenne. Sicer je to

zgodovinska resnica. Naj le ome-

nimo Noča, ki se je tudi navdušil in

je vsled tega navdušenja oveločen

celo v sv. pismu, stare zaveze, da se

umemo pravu.

Učitelj Srnce se je tudi navduše-

val za ideale, in sicer sredi dobre

službe, in to v nedeljo, ker o delav-

cih ni imel mnogo časa. Danes pa

je bil ponedeljek, in učitelj Srnce je

imel mačka, t. j. maček je imel učitelja

Srnce. Z mačkom, in najsihodi

tudi pedagogičnim mačkom, se ne dá

posebno dobro poučevati. Učitelj Sr-

nce pa je bil mnenja, da se le dobro

poučuje, ali pa sploh nič. To mne-

nje se bode vsakemu razsodnemu mo-

žu zdelo nedvomno jedino pravo. Zato

tak mož tudi ne bode zameril učitelju

Srnce, da je ukazal svoji malo-

brojni deci držati roke mirno in je-

zik za zobni. Sploh bi bil jaz mne-

nja, da se te de poslednji reči vse

premalo vadi v ljudski šoli, in da bi

se jima morale odmeriti posebne ure

v šolskem urniku, ali kakor se že reče

oni razdelitvi šolskih predmetov na

posamezne ure. Jaz na primer sem

imel učitelja, ki je "roke mirno"

pridno vadi, a na "jezik za zobni"

je pozabil. Zato tudi nisem kasneje

v življenju nikdar prišel v konflikt

s kazenskimimi paragrafi glede pre-

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:
Predsednik: FRAN MEDOŠ, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: JAKOB ZABUKOVEC. (Radi boleznim na dopustu Evropi.)
Glavni tajnik: JURIJ L. BROŽIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKŠ KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:
IVAN GERM, predsednik nadzornega odbora, P. O. Box 57, Brad-dock, Pa.
ALOJZIJ VIRANT, II. nadzornik, Cor. 10th Avenue & Globe Street, South Lorain, Ohio.
IVAN PRIMOŽIČ, III. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:
MIHAEL KLOBUČAR, predsednik, porotnega odbora, 115 7th Street, Calumet, Mich.
IVAN KERŽIŠNIK, II. porotnik, P. O. Box 138, Burdine, Pa.
IVAN N. GOSAR, III. porotnik, 719 High St., W. Hoboken, N. J.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEČ, 711 North Chicago Street, Joliet, Ill.

Krajnava društva naj blagovolijo pošiljati vse dopise, premembe udov in druge listine na glavnega tajnika: GEORGE L. BROŽIČ, Box 424, Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.
Denarne pošiljave naj pošiljajo krajnava društva na blagajnika: JOHN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem. Zastopniki krajevnih društev naj pošljejo duplikat vsake pošiljave tudi na glavnega tajnika Jednote.
Vse pritožbe od strani krajevnih društev Jednote ali posameznikov naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: MICHAEL KLOBUČAR, 115 7th St., Calumet, Mich. Pridejani morajo biti natančni podatki vsake pritožbe.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko. Dne 21. aprila se je z južnega kolodvora v Ljubljani odpeljal v Ameriko 65 Hrvatov in 8 Slovencev.

Petkronski falsifikati zopet krožijo po ljubljanski okolici. Pred kratkim je namreč prišla neka stranka k davčnemu uradu na Vrhniki, da bi davke plačala. V to svrhu je našla denar, med katerim je davčni oskrbnik spoznal in zavrnil petkronski falsifikat.

Od pravega petkronskega tolara je so loči falsifikat v tem, da nima čistega kovinskega leska, pri tem je mnogo lažji, ker sestoji iz "britanske kovine" in cinka, in končno ima na robu slabo utisnjeno geslo. Ker je gotovo več takih falsifikatov v prometu, je treba posebne pozornosti, da se občinstvo izogne sitnosti in obvaruje škodo.

Poskusen samomor. Dne 20. aprila popoldne se je ustrelil na Zaloški cesti v Ljubljani v Sarabonovi gostilni Frane Valenčič, 29 let stari pravni praktikant pri ljubljanskem sodišču, rojen v Ilirski Bistrici. Valenčič si je zadal štiri strelce v glavo in šel se sam v spremstvu policije v deželno bolnišnico. Vzeli so mu iz glave že tri kroglice in je upanje, da se okreva. Povod poskušene samomora je baje huda neozdravljiva bolezen v glavi, vsled katere je bil že v bolnici in je tudi že na Dunaju iskal zdravniške pomoči. Ker jo ni dobil, si je skušal sam od-pomoči.

Požar. V noči 19. aprila pogorel je na Vrhniki lesnema trgovca Josipa Kunsteljuna, po domače Katarinovcu, kozolec, oziroma lesno skladišče. Škoda je, ker je bilo na kozolecu tudi veliko krme, nad 6000 kron.

Ustrelil se je v Idriji na velikonočno nedeljo 24letni radar Josip Per-jančič. Popivala sta s tovarišem čez 1. uro po polnoči, potem se vračala domov. Med potjo je rekel tovarišu, da se bo sam usmrtil in mu kazal na-biti revolver. Tovariš mu je brnil ter mu hotel odvzeti orožje. Pomeril je v njega in ga precej nevarno obstrlel, potem šel dom in si pognal obstrlel v sree. Bil je takoj mrtel. Ker je na de-lo bodil neredno, se mu je očitalo v soboto pri seji malomarnost, na kar je izjavil, da iz službe izstopi. Kaj ga je gnalo v prežgodno smrt, se ne ve.

Umrl je v Mirkah pri Vrhniki po-sednik Karol Kotnik v 60. letu svoje starosti. — Umrla je v Kranjski gori Marija Košir, rojena Babič v 58. letu svoje starosti.

PRIMORSKE NOVICE.

Kite odrzuje neznan človek v Trstu mladim deklicam. Dasi se je zgo-dilo že več takih slučajev, vendar do-tičnika še niso mogli dobiti.

Za praznike si je prenesel šile na roki 21letni Frane Marinič v Gorici, ko je v pijanosti udaril po steklenih vrstih in jih razbil. — 26letni A. Be-sednjak iz Orebovelj je pa v pretepu na puška sprožil in je kroglica zadela

v Mirnu dobil veliko rano na glavi tu-di za praznike. Oba ležita v gorški bolnišnici in obojeta, da ne bosta nič več tako praznovala Velike noči.

Z vlaka je padel pri Solkanu 31-letni Ivan Ivančič. Težko poškodova-nega so prepeljali v bolnico.

Umrl je v Trstu večletjec Ivan vit. Albori, brat fedelacijmagistra Evgena Alborija, star 80 let.

Mrtvega so našli v Trstu 56letnega kočijaža Simona Zornana. Zadel ga je kap.

V čast božjo je hotel zažgati hišo v Trstu neki blazen človek. Spravili so ga v blaznico.

Pri pogostenju umrl. Dobrodelno društvo "Providenza" v Trstu pogosti ob velikonočnih praznikih več u-božev. Letos je pri tem pogostenju 70letnega Alojzija Magrisa zadela kap, da je bil na mestu mrtel.

Samomor. Obesil se je v zaporu v Trzinu na Gorškem Josip Baldini. Obtožen je od žene nezvestobe, je bil odveden v zapor pred štirinajstimi dnevi. Ko je sedaj čul, da ga hočejo odvesti v Gorico, si je vzel življenje.

Lopovi v pasji lopi. Nedavno so za-slišali prebivalci vile Riechetti na Škorklji v Trstu nek šunder v šetal-išču. Pogledali so skozi okno in zapa-zili v mesecini nekaj možkih, ki so se pripravljali, da pridejo v vilo. Začeli so klicati na pomoč, in lopovi so zbe-žali, dva pa sta se skrila v lopi za pše. Tam so jih prešli in izročili redar-jem.

Blazen oče, ki je ubil svojega sinčka. Nedavno je bil vsprejet v VIII. od-delku tržaške bolnišnice umobolen Iv. Božar, star 30 let, kmet iz Cerj pri Zmajcu (v Istri). V besnem napadu blaznosti je isti prijel svojega štir-letnega sinčka z obema rokama, ga vzdignil kvišku in ga potem butnil z vso močjo na tla; potem pa, ker je uboja žrtve kričala radi bolesti, ga je blazen oče prijel za grlo in toliko časa davil, dokler ni videl sinčka mrtvega. Tamošnji žandarži so se pola-stili blaznega morila in ga takoj po-slali v tržaško morišnico.

Lloydov remorker se je potopil. Re-morker št. 6 avstrijskega Lloydja je trčil z vso silo 17. aprila v parnik "Graz" ter se prevrnil in potopil. Strojevodji, ki sta se nahajala na re-morkerju, so rešili.

KOROŠKE NOVICE.

"Brat" umorjene srbske kraljice Drage aretiran. V Celovcu se je na-stanil v nekem hotelu možki, ki je tr-dil, da je brat kraljice Drage. Hodil je po mestu in je v trgovinah izbiral vsakovrstno blago ter naročil, naj ga pošljejo v hotel. Nazadnje ga je opo-zoril policijski nadzornik, da bo bratje kraljice Drage že pomrli v l. 1903 ne-naravne smrti. Na policiji se je do-galo, da je visoki gospod neki pikolo po imenu Sire.

Zopet nesreča valed puške. Nedavno sta se igrala v Tobringu ključavničar-ski učence Gartner in pomočnik Mo-ser z flobert-puško. Nenadoma se je edenjak iz Orebovelj je pa v pretepu na puška sprožil in je kroglica zadela

učence Gartnerja ter mu prodrla plu-ča. Kljub takojšnji zdravniški pomoči je učence pomoči nato umrl. Ta slučaj bodi vsem tistim v svarilen vzgled, ki imajo orožje v roki in ga ne znajo rabiti.

RAZNOTEROSTI.

Cvetke madjarske kulture. V Mi-avi na Slovaškem se je vršil kakor vsako leto tudi lani konec šolskega leta izpit. Učenci so po naključju okrasili dvorano z rdečo-belo-modrimi traki — s hrvatsko trobojnico. Vsled te "veležidaje" so bili obsojeni učitelji Pavel Kulšček, V. Lajda in Mi-hael Simonovič brez preiskave na 15 dni zapora in 200 K globe. Ravnatelj učiteljskega v Moirji je prepovedal si-novom slovaških staršev vstop v ta zavod, ker ni ne pomaga; madjarizacija njima nobenih uspehov in mi-sami vzgajujemo izdajalce ogrske zemlje. In Apponyi predhaja Björn-sonu, da laže.

Rusija. Ruska duma je dovolila 6,900,000 rubljev za uvedbo splošnih ljudskih šol. To je sicer ubogo mala svetlica za tako ogromno državo, ka-kor je Rusija, ktere največje zlo je pomanjkanje naobrazbe in prostosti, pa s tem je vsak začetek storjen. Pa še v isti seji je zalutaval Stolypin tri-krat toliko za Amursko železnico, t. j. za podjetje, ki nima v tem trenutku gotovo nikake važnosti za Rusijo. Du-ma bode seveda rada ustregla tej vla-dini želji. "Slovo" piše ironično o tem: "Veseli se hrabri Rusi ter mirno spi, kakor takrat, ko so delali dolgo-ve, da so zgradili mandžursko želez-nico, potem v nje obrambo utrlihi Port Arthur, potem pa, da bi jo izko-ristili — Dalni in v obrambo Dalne-ga — eušimsko brodogevje." Za nepotre-bne projekte imajo na Ruskem vedno več denarja nego za najnujnejše stvari.

Ščuvanje protipokojnemu Zoli. Po-kojnega francoskega romanopisca Emila Zola so klerikaleci in nacionalni šovinisti za živa tako zelo obsova-žili, ker se je potoževal za Dreyfusa, da mu tega tudi po smrti ne morejo še odpustiti. V parlamentu je bil stavljen predlog, naj se prenesejo smrtni ostanki velikega pisatelja s pokopališča v Panteon, kjer so pokopani skoraj vsi veliki Francozi. Klerikaleci in na-cionalisti štajajo sedaj po deželi ko-gar morejo, da bi izvršitev tega skle-pa preprečili. Obrnili so se tudi na sina predsednika republike, naj bi tu-di on protestiral proti prenosu Zolo-vih smrtnih ostankov v Panteon, do-bili so pa tale odgovor: "Ne protesti-ram, ker spoštujem mrtve, katerih mi-ra bi ne smeli kaliti prepri živih. Ne protestiram, ker spomina naših mrt-vcv." —

Prošnja na novorojenčka. Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je do-bil takoj naslov rimskega kralja, na-slovila je mlada vdolca, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka proš-jo za pokojnino sebi in svojim pete-vim otrokom. Cesar se je smejal od sra ter šel v spremstvu svojih dvor-janikov k zibelki novorojenčka. Mu prebral glasno celo prošnjo, nato ne-koliko počakal, potem pa sinčka po-ljubil rekoč: "Kdor molči potrjuje." In pokojnina je bila dovoljena.

Čelibat profesorjev. Pretekli mese-c je minulo sto let, odkar je Napoleon I. dovolil francoskim vseučiliščnim pro-fesorjem ženitev, za kar so se stoletja borili. Nad 250 let se je sukal strašen prepri okoli vprašanja, ali more vse-učilišni profesor združiti s častjo svojega stanu, da stori največji člo-veško slabost s tem, da se oženi. Še leta 1452 je izjavila medicinska fakulteta, da ni mogoče zapustiti čeli-bata, ne da bi se pokazalo nizkотно mišljenje. Juridicična fakulteta se je bojevala 150 let za pravico zakona in šele leta 1600 je priporila svojim pro-fesorjem tako pravico. Toda jezikoslo-veci, humanisti in logiki so se mo-rali še nadalje tolažiti s samevanjem. Tolažili so jih s Ciceronovimi aforiz-mi, da mož ne more istočasno pripa-dati svoji ženi in znanosti. V 16. sto-letju se je zgodilo nezasičano, da sta se dva profesorja literature oženila. A zasledovalo ju je zato splošno zani-čevanje. Njuna dela je učen svet za-ničeval. Pa tudi po Napoleonovi na-redbi iz l. 1808 so bili ravnatelji in cen-zorji cesarskih licejev in ravnate-lji ter profesorji na gimnazijah še na-dalje obsojeni k celibatu. Le s poseb-nim dovoljenjem "z najvišjega me-sta" so se smeli oženiti.

Prošnja na novorojenčka. Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je do-bil takoj naslov rimskega kralja, na-slovila je mlada vdolca, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka proš-jo za pokojnino sebi in svojim pete-vim otrokom. Cesar se je smejal od sra ter šel v spremstvu svojih dvor-janikov k zibelki novorojenčka. Mu prebral glasno celo prošnjo, nato ne-koliko počakal, potem pa sinčka po-ljubil rekoč: "Kdor molči potrjuje." In pokojnina je bila dovoljena.

Čelibat profesorjev. Pretekli mese-c je minulo sto let, odkar je Napoleon I. dovolil francoskim vseučiliščnim pro-fesorjem ženitev, za kar so se stoletja borili. Nad 250 let se je sukal strašen prepri okoli vprašanja, ali more vse-učilišni profesor združiti s častjo svojega stanu, da stori največji člo-veško slabost s tem, da se oženi. Še leta 1452 je izjavila medicinska fakulteta, da ni mogoče zapustiti čeli-bata, ne da bi se pokazalo nizkотно mišljenje. Juridicična fakulteta se je bojevala 150 let za pravico zakona in šele leta 1600 je priporila svojim pro-fesorjem tako pravico. Toda jezikoslo-veci, humanisti in logiki so se mo-rali še nadalje tolažiti s samevanjem. Tolažili so jih s Ciceronovimi aforiz-mi, da mož ne more istočasno pripa-dati svoji ženi in znanosti. V 16. sto-letju se je zgodilo nezasičano, da sta se dva profesorja literature oženila. A zasledovalo ju je zato splošno zani-čevanje. Njuna dela je učen svet za-ničeval. Pa tudi po Napoleonovi na-redbi iz l. 1808 so bili ravnatelji in cen-zorji cesarskih licejev in ravnate-lji ter profesorji na gimnazijah še na-dalje obsojeni k celibatu. Le s poseb-nim dovoljenjem "z najvišjega me-sta" so se smeli oženiti.

Prošnja na novorojenčka. Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je do-bil takoj naslov rimskega kralja, na-slovila je mlada vdolca, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka proš-jo za pokojnino sebi in svojim pete-vim otrokom. Cesar se je smejal od sra ter šel v spremstvu svojih dvor-janikov k zibelki novorojenčka. Mu prebral glasno celo prošnjo, nato ne-koliko počakal, potem pa sinčka po-ljubil rekoč: "Kdor molči potrjuje." In pokojnina je bila dovoljena.

Čelibat profesorjev. Pretekli mese-c je minulo sto let, odkar je Napoleon I. dovolil francoskim vseučiliščnim pro-fesorjem ženitev, za kar so se stoletja borili. Nad 250 let se je sukal strašen prepri okoli vprašanja, ali more vse-učilišni profesor združiti s častjo svojega stanu, da stori največji člo-veško slabost s tem, da se oženi. Še leta 1452 je izjavila medicinska fakulteta, da ni mogoče zapustiti čeli-bata, ne da bi se pokazalo nizkotton mišljenje. Juridicična fakulteta se je bojevala 150 let za pravico zakona in šele leta 1600 je priporila svojim pro-fesorjem tako pravico. Toda jezikoslo-veci, humanisti in logiki so se mo-rali še nadalje tolažiti s samevanjem. Tolažili so jih s Ciceronovimi aforiz-mi, da mož ne more istočasno pripa-dati svoji ženi in znanosti. V 16. sto-letju se je zgodilo nezasičano, da sta se dva profesorja literature oženila. A zasledovalo ju je zato splošno zani-čevanje. Njuna dela je učen svet za-ničeval. Pa tudi po Napoleonovi na-redbi iz l. 1808 so bili ravnatelji in cen-zorji cesarskih licejev in ravnate-lji ter profesorji na gimnazijah še na-dalje obsojeni k celibatu. Le s poseb-nim dovoljenjem "z najvišjega me-sta" so se smeli oženiti.

Prošnja na novorojenčka. Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je do-bil takoj naslov rimskega kralja, na-slovila je mlada vdolca, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka proš-jo za pokojnino sebi in svojim pete-vim otrokom. Cesar se je smejal od sra ter šel v spremstvu svojih dvor-janikov k zibelki novorojenčka. Mu prebral glasno celo prošnjo, nato ne-koliko počakal, potem pa sinčka po-ljubil rekoč: "Kdor molči potrjuje." In pokojnina je bila dovoljena.

Čelibat profesorjev. Pretekli mese-c je minulo sto let, odkar je Napoleon I. dovolil francoskim vseučiliščnim pro-fesorjem ženitev, za kar so se stoletja borili. Nad 250 let se je sukal strašen prepri okoli vprašanja, ali more vse-učilišni profesor združiti s častjo svojega stanu, da stori največji člo-veško slabost s tem, da se oženi. Še leta 1452 je izjavila medicinska fakulteta, da ni mogoče zapustiti čeli-bata, ne da bi se pokazalo nizkotton mišljenje. Juridicična fakulteta se je bojevala 150 let za pravico zakona in šele leta 1600 je priporila svojim pro-fesorjem tako pravico. Toda jezikoslo-veci, humanisti in logiki so se mo-rali še nadalje tolažiti s samevanjem. Tolažili so jih s Ciceronovimi aforiz-mi, da mož ne more istočasno pripa-dati svoji ženi in znanosti. V 16. sto-letju se je zgodilo nezasičano, da sta se dva profesorja literature oženila. A zasledovalo ju je zato splošno zani-čevanje. Njuna dela je učen svet za-ničeval. Pa tudi po Napoleonovi na-redbi iz l. 1808 so bili ravnatelji in cen-zorji cesarskih licejev in ravnate-lji ter profesorji na gimnazijah še na-dalje obsojeni k celibatu. Le s poseb-nim dovoljenjem "z najvišjega me-sta" so se smeli oženiti.

Prošnja na novorojenčka. Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je do-bil takoj naslov rimskega kralja, na-slovila je mlada vdolca, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka proš-jo za pokojnino sebi in svojim pete-vim otrokom. Cesar se je smejal od sra ter šel v spremstvu svojih dvor-janikov k zibelki novorojenčka. Mu prebral glasno celo prošnjo, nato ne-koliko počakal, potem pa sinčka po-ljubil rekoč: "Kdor molči potrjuje." In pokojnina je bila dovoljena.

Čelibat profesorjev. Pretekli mese-c je minulo sto let, odkar je Napoleon I. dovolil francoskim vseučiliščnim pro-fesorjem ženitev, za kar so se stoletja borili. Nad 250 let se je sukal strašen prepri okoli vprašanja, ali more vse-učilišni profesor združiti s častjo svojega stanu, da stori največji člo-veško slabost s tem, da se oženi. Še leta 1452 je izjavila medicinska fakulteta, da ni mogoče zapustiti čeli-bata, ne da bi se pokazalo nizkotton mišljenje. Juridicična fakulteta se je bojevala 150 let za pravico zakona in šele leta 1600 je priporila svojim pro-fesorjem tako pravico. Toda jezikoslo-veci, humanisti in logiki so se mo-rali še nadalje tolažiti s samevanjem. Tolažili so jih s Ciceronovimi aforiz-mi, da mož ne more istočasno pripa-dati svoji ženi in znanosti. V 16. sto-letju se je zgodilo nezasičano, da sta se dva profesorja literature oženila. A zasledovalo ju je zato splošno zani-čevanje. Njuna dela je učen svet za-ničeval. Pa tudi po Napoleonovi na-redbi iz l. 1808 so bili ravnatelji in cen-zorji cesarskih licejev in ravnate-lji ter profesorji na gimnazijah še na-dalje obsojeni k celibatu. Le s poseb-nim dovoljenjem "z najvišjega me-sta" so se smeli oženiti.

Prošnja na novorojenčka. Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je do-bil takoj naslov rimskega kralja, na-slovila je mlada vdolca, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka proš-jo za pokojnino sebi in svojim pete-vim otrokom. Cesar se je smejal od sra ter šel v spremstvu svojih dvor-janikov k zibelki novorojenčka. Mu prebral glasno celo prošnjo, nato ne-koliko počakal, potem pa sinčka po-ljubil rekoč: "Kdor molči potrjuje." In pokojnina je bila dovoljena.

Čelibat profesorjev. Pretekli mese-c je minulo sto let, odkar je Napoleon I. dovolil francoskim vseučiliščnim pro-fesorjem ženitev, za kar so se stoletja borili. Nad 250 let se je sukal strašen prepri okoli vprašanja, ali more vse-učilišni profesor združiti s častjo svojega stanu, da stori največji člo-veško slabost s tem, da se oženi. Še leta 1452 je izjavila medicinska fakulteta, da ni mogoče zapustiti čeli-bata, ne da bi se pokazalo nizkotton mišljenje. Juridicična fakulteta se je bojevala 150 let za pravico zakona in šele leta 1600 je priporila svojim pro-fesorjem tako pravico. Toda jezikoslo-veci, humanisti in logiki so se mo-rali še nadalje tolažiti s samevanjem. Tolažili so jih s Ciceronovimi aforiz-mi, da mož ne more istočasno pripa-dati svoji ženi in znanosti. V 16. sto-letju se je zgodilo nezasičano, da sta se dva profesorja literature oženila. A zasledovalo ju je zato splošno zani-čevanje. Njuna dela je učen svet za-ničeval. Pa tudi po Napoleonovi na-redbi iz l. 1808 so bili ravnatelji in cen-zorji cesarskih licejev in ravnate-lji ter profesorji na gimnazijah še na-dalje obsojeni k celibatu. Le s poseb-nim dovoljenjem "z najvišjega me-sta" so se smeli oženiti.

Prošnja na novorojenčka. Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je do-bil takoj naslov rimskega kralja, na-slovila je mlada vdolca, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka proš-jo za pokojnino sebi in svojim pete-vim otrokom. Cesar se je smejal od sra ter šel v spremstvu svojih dvor-janikov k zibelki novorojenčka. Mu prebral glasno celo prošnjo, nato ne-koliko počakal, potem pa sinčka po-ljubil rekoč: "Kdor molči potrjuje." In pokojnina je bila dovoljena.

Čelibat profesorjev. Pretekli mese-c je minulo sto let, odkar je Napoleon I. dovolil francoskim vseučiliščnim pro-fesorjem ženitev, za kar so se stoletja borili. Nad 250 let se je sukal strašen prepri okoli vprašanja, ali more vse-učilišni profesor združiti s častjo svojega stanu, da stori največji člo-veško slabost s tem, da se oženi. Še leta 1452 je izjavila medicinska fakulteta, da ni mogoče zapustiti čeli-bata, ne da bi se pokazalo nizkotton mišljenje. Juridicična fakulteta se je bojevala 150 let za pravico zakona in šele leta 1600 je priporila svojim pro-fesorjem tako pravico. Toda jezikoslo-veci, humanisti in logiki so se mo-rali še nadalje tolažiti s samevanjem. Tolažili so jih s Ciceronovimi aforiz-mi, da mož ne more istočasno pripa-dati svoji ženi in znanosti. V 16. sto-letju se je zgodilo nezasičano, da sta se dva profesorja literature oženila. A zasledovalo ju je zato splošno zani-čevanje. Njuna dela je učen svet za-ničeval. Pa tudi po Napoleonovi na-redbi iz l. 1808 so bili ravnatelji in cen-zorji cesarskih licejev in ravnate-lji ter profesorji na gimnazijah še na-dalje obsojeni k celibatu. Le s poseb-nim dovoljenjem "z najvišjega me-sta" so se smeli oženiti.

Prošnja na novorojenčka. Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je do-bil takoj naslov rimskega kralja, na-slovila je mlada vdolca, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka proš-jo za pokojnino sebi in svojim pete-vim otrokom. Cesar se je smejal od sra ter šel v spremstvu svojih dvor-janikov k zibelki novorojenčka. Mu prebral glasno celo prošnjo, nato ne-koliko počakal, potem pa sinčka po-ljubil rekoč: "Kdor molči potrjuje." In pokojnina je bila dovoljena.

Čelibat profesorjev. Pretekli mese-c je minulo sto let, odkar je Napoleon I. dovolil francoskim vseučiliščnim pro-fesorjem ženitev, za kar so se stoletja borili. Nad 250 let se je sukal strašen prepri okoli vprašanja, ali more vse-učilišni profesor združiti s častjo svojega stanu, da stori največji člo-veško slabost s tem, da se oženi. Še leta 1452 je izjavila medicinska fakulteta, da ni mogoče zapustiti čeli-bata, ne da bi se pokazalo nizkotton mišljenje. Juridicična fakulteta se je bojevala 150 let za pravico zakona in šele leta 1600 je priporila svojim pro-fesorjem tako pravico. Toda jezikoslo-veci, humanisti in logiki so se mo-rali še nadalje tolažiti s samevanjem. Tolažili so jih s Ciceronovimi aforiz-mi, da mož ne more istočasno pripa-dati svoji ženi in znanosti. V 16. sto-letju se je zgodilo nezasičano, da sta se dva profesorja literature oženila. A zasledovalo ju je zato splošno zani-čevanje. Njuna dela je učen svet za-ničeval. Pa tudi po Napoleonovi na-redbi iz l. 1808 so bili ravnatelji in cen-zorji cesarskih licejev in ravnate-lji ter profesorji na gimnazijah še na-dalje obsojeni k celibatu. Le s poseb-nim dovoljenjem "z najvišjega me-sta" so se smeli oženiti.

Prošnja na novorojenčka. Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je do-bil takoj naslov rimskega kralja, na-slovila je mlada vdolca, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka proš-jo za pokojnino sebi in svojim pete-vim otrokom. Cesar se je smejal od sra ter šel v spremstvu svojih dvor-janikov k zibelki novorojenčka. Mu prebral glasno celo prošnjo, nato ne-koliko počakal, potem pa sinčka po-ljubil rekoč: "Kdor molči potrjuje." In pokojnina je bila dovoljena.

Čelibat profesorjev. Pretekli mese-c je minulo sto let, odkar je Napoleon I. dovolil francoskim vseučiliščnim pro-fesorjem ženitev, za kar so se stoletja borili. Nad 250 let se je sukal strašen prepri okoli vprašanja, ali more vse-učilišni profesor združiti s častjo svojega stanu, da stori največji člo-veško slabost s tem, da se oženi. Še leta 1452 je izjavila medicinska fakulteta, da ni mogoče zapustiti čeli-bata, ne da bi se pokazalo nizkotton mišljenje. Juridicična fakulteta se je bojevala 150 let za pravico zakona in šele leta 1600 je priporila svojim pro-fesorjem tako pravico. Toda jezikoslo-veci, humanisti in logiki so se mo-rali še nadalje tolažiti s samevanjem. Tolažili so jih s Ciceronovimi aforiz-mi, da mož ne more istočasno pripa-dati svoji ženi in znanosti. V 16. sto-letju se je zgodilo nezasičano, da sta se dva profesorja literature oženila. A zasledovalo ju je zato splošno zani-čevanje. Njuna dela je učen svet za-ničeval. Pa tudi po Napoleonovi na-redbi iz l. 1808 so bili ravnatelji in cen-zorji cesarskih licejev in ravnate-lji ter profesorji na gimnazijah še na-dalje obsojeni k celibatu. Le s poseb-nim dovoljenjem "z najvišjega me-sta" so se smeli oženiti.

Prošnja na novorojenčka. Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je do-bil takoj naslov rimskega kralja, na-slovila je mlada vdolca, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka proš-jo za pokojnino sebi in svojim pete-vim otrokom. Cesar se je smejal od sra ter šel v spremstvu svojih dvor-janikov k zibelki novorojenčka. Mu prebral glasno celo prošnjo, nato ne-koliko počakal, potem pa sinčka po-ljubil rekoč: "Kdor molči potrjuje." In pokojnina je bila dovoljena.

Čelibat profesorjev. Pretekli mese-c je minulo sto let, odkar je Napoleon I. dovolil francoskim vseučiliščnim pro-fesorjem ženitev, za kar so se stoletja borili. Nad 250 let se je sukal strašen prepri okoli vprašanja, ali more vse-učilišni profesor združiti s častjo svojega stanu, da stori največji člo-veško slabost s tem, da se oženi. Še leta 1452 je izjavila medicinska fakulteta, da ni mogoče zapustiti čeli-bata, ne da bi se pokazalo nizkotton mišljenje. Juridicična fakulteta se je bojevala 150 let za pravico zakona in šele leta 1600 je priporila svojim pro-fesorjem tako pravico. Toda jezikoslo-veci, humanisti in logiki so se mo-rali še nadalje tolažiti s samevanjem. Tolažili so jih s Ciceronovimi aforiz-mi, da mož ne more istočasno pripa-dati svoji ženi in znanosti. V 16. sto-letju se je zgodilo nezasičano, da sta se dva profesorja literature oženila. A zasledovalo ju je zato splošno zani-čevanje. Njuna dela je učen svet za-ničeval. Pa tudi po Napoleonovi na-redbi iz l. 1808 so bili ravnatelji in cen-zorji cesarskih licejev in ravnate-lji ter profesorji na gimnazijah še na-dalje obsojeni k celibatu. Le s poseb-nim dovoljenjem "z najvišjega me-sta" so se smeli oženiti.

Prošnja na novorojenčka. Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je do-bil takoj naslov rimskega kralja, na-slovila je mlada vdolca, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka proš-jo za pokojnino sebi in svojim pete-vim otrokom. Cesar se je smejal od sra ter šel v spremstvu svojih dvor-janikov k zibelki novorojenčka. Mu prebral glasno celo prošnjo, nato ne-koliko počakal, potem pa sinčka po-ljubil rekoč: "Kdor molči potrjuje." In pokojnina je bila dovoljena.

Čelibat profesorjev. Pretekli mese-c je minulo sto let, odkar je Napoleon I. dovolil francoskim vseučiliščnim pro-fesorjem ženitev, za kar so se stoletja borili. Nad 250 let se je sukal strašen prepri okoli vprašanja, ali more vse-učilišni profesor združiti s častjo svojega stanu, da stori največji člo-veško slabost s tem, da se oženi. Še leta 1452 je izjavila medicinska fakulteta, da ni mogoče zapustiti čeli-bata, ne da bi se pokazalo nizkotton mišljenje. Juridicična fakulteta se je bojevala 150 let za pravico zakona in šele leta 1600 je priporila svojim pro-fesorjem tako pravico. Toda jezikoslo-veci, humanisti in logiki so se mo-rali še nadalje tolažiti s samevanjem. Tolažili so jih s Ciceronovimi aforiz-mi, da mož ne more istočasno pripa-dati svoji ženi in znanosti. V 16. sto-letju se je zgodilo nezasičano, da sta se dva profesorja literature oženila. A zasledovalo ju je zato splošno zani-čevanje. Njuna dela je učen svet za-ničeval. Pa tudi po Napoleonovi na-redbi iz l. 1808 so bili ravnatelji in cen-zorji cesarskih licejev in ravnate-lji ter profesorji na gimnazijah še na-dalje obsojeni k celibatu. Le s poseb-nim dovoljenjem "z najvišjega me-sta" so se smeli oženiti.

Prošnja na novorojenčka. Ko se je cesarju Napoleonu rodil sin, ki je do-bil takoj naslov rimskega kralja, na-slovila je mlada vdolca, ki ji je mož padel v boju, na novorojenčka proš-jo za pokojnino sebi in svojim pete-vim otrokom. Cesar se je smejal od sra ter šel v spremstvu svojih dvor-janikov k zibelki novorojenčka. Mu prebral glasno celo prošnjo, nato ne-koliko počakal, potem pa sinčka po-ljubil rekoč: "Kdor molči potrjuje." In pokojnina je bila dovoljena.

Čelibat profesorjev. Pretekli mese-c je minulo sto let, odkar je Napoleon I. dovolil francoskim vseučiliščnim pro-fesorjem ženitev, za kar so se stoletja borili. Nad 250 let se je sukal strašen prepri okoli vprašanja, ali more vse-učilišni profesor združiti s častjo svojega stanu, da stori največji člo-veško slabost s tem, da se oženi. Še leta 1452 je izjavila medicinska fakulteta, da ni mogoče zapustiti čeli-bata, ne da bi se pokazalo nizkotton mišljenje. Juridicična fakulteta se je boje

V padisahovej senci.

Spisal Karol May; na "Glas Naroda" prisedil L. P.

PRVA KNJIGA. — PO PUŠČAVI.

(Nadaljevanje.)

Kdor bi gledal na orožje, bi smatral Albanija za bolj hrabrega; vendar sem bil prepričan, da dobri Tržičani s svojo sabljo še ni nikomur upihnil luč življenja; kljub temu pa ženski odgovorim nedolžno:

"Nikdar se nisem govoril z njim o tej zadevi."

"Kolikokrat si že imel krvno maščevanje?"

"Še nikdar. Moja vera mi prepoveduje pobijati svoje sovražnike; njega umori postava."

"Ko bi pa sedaj prišel Abu Seif in te hotel umoriti?"

"Branil bi se in v slučaju sile bi ga ubil, ker silobran je dovoljen. Toda govorila si o očetu sablje; ali ga poznaš?"

"Poznam ga. Tudi ti si imenoval njegovo njegovo ime; kje si zvedel zanj?"

"Nisem samo slišal o Abu Seifu, temveč sem ga celo videl."

"Videl? Kdaj?"

"Pred nekoliko urami."

"Kje?"

"Nazadnje na njegovi ladiji. Bil sem njegov ujetnik in sem mu šele večerj pogledal."

"Kje je njegova ladija?"

"Pokažem proti strani, kjer sem slutil njegovo ladijo."

"Tam leži skrita v zalivu."

"Morda je on sam na ladiji?"

"Ne. Šel je v Meko, da ponese velikemu šerifu darilo."

"Veliki šerif ni v Meki, temveč v Taifu. Zahvaliti se ti imam za važno sporočilo. Pojdi!"

Nepoznana ženska počene svojo kamelo in zavije čez kratek čas na desno, kjer se je pričel svet dvigati. Ko dospemo bližje, opazim, da se tu nahaja lep granit, kot sem ga pozneje zopet videl v Meki. V neki dolinici je bilo postavljenih nekoliko šotorov. Pokaže z roko na nje in reče:

"Tu prebivajo."

"Kdo?"

"Beni-Kifir (prekleti), rodu Ateibov."

"Po mojem mnenju prebivajo Ateibi v el Zalale, Tali in v el Nobejat?"

"Prav govoriš; vendar sledi mi. Zvedel boš vse!"

Pred šotori je počivalo okoli trideset kamel in nekaj konj; tropa mršavih puščavskih psov je ob našem prihodu divje zalajala, da so prebivalci šotorov skočili po koncu. Zgrabijo za orožje in nas bojovito pogledujejo.

"Tu počakajte!" reče naša vodnica.

Stopi raz kamelo in se poda k možem. Niti Halef niti Albani ni slišal mojega pogovora med potjo.

"Sidi," vpraša Halef, "kateremu rodu pripadajo ti ljudje?"

"K Ateibom."

"Slišal sem o njih. Oni so najhrabrejši bojevniki puščave in nobena karavana ni varna pred njihovimi kroglicami; ob enem so največji sovražniki Džeheinov, h katerim spada Abu Seif. Kaj hoče ženska od nas?"

"Ne vem."

"Torej pozivamo: vendar imej svoje orožje pripravljeno, sidi, ker jim ne zaupam; oni so izvrženci in prekleti."

"Na čem si spoznal to?"

"Ali ne veš, da vsi Arabci, ki stanujejo v bližini Meke, zbirajo vosek pogorelih svet, pepel lesa in prah kabe, da si z njim mažejo čela? Ti možje pa niso namazani; oni ne smejo v Meko in k svetemu kamnu, ker so prekleti."

"Zakaj so jih prekleti?"

"Morebiti nam sami povedo."

"Morebiti nam sami povedo."

Medtem je ženska govorila z možmi, nakar se eden izmed njih nam približa. Bil je starček častitljive postave.

"Alah blagoslovi vaš dohod! Razjahaite in stopite v naše šotore. Naši gostje ste."

Slednje zadržalo mi je pričalo, da smo varni. Kadar zgovori Arabec besedo "misafir", to je gost, se mu sme popolnoma zaupati. Stopimo torej s kamel, nakar nas peljejo v šotor, kjer se vsedemo na preproge in objednemo nam prinese hrane.

Med jedjo nikdo ne spregovori besedice. Po jedi dobimo vsak pipo in ko jih zapalimo, se prične obravnavati.

Bilo je nekaj nad dvajset mož v šotoru. Starec, ki je nas pozdravil, začne:

"Jaz sem šejk el urdi, zapovednik šotorov, in moram s teboj govoriti. Sidi. Običaj prepoveduje gosta nadlegovati z vprašanji, dasi bi te rad nekaj vprašal. Ali mi dovoliš?"

"Dovolim."

"Ti si kristijan?"

"Da."

"Kaj delaš v deželi vernikov?"

"Rad bi spoznal deželo in njene prebivalce."

Pogleda me z dvomljivim obrazom.

"In ko jih spoznaš, kaj potem?"

"Povrnem se domov."

"Alah akbar, Bog je velik, in misli kristijanov so nezapodajljive. Ti si moj gost in verujem, kar praviš. Ali je ta mož tvoj sluga?"

Pokaže na Halefa.

"On je moj sluga in prijatelj."

"Moje ime je Malek. Govoril si preje z mojo hčerjo; povedala mi je, da namerava Halef postati hadži in potuje zategadelj v Meko."

"Povedala ti je resnico."

"Čakal boš na njega, dokler se ne povrne?"

"Da."

"Kje?"

"Ne vem."

"Tujec si, vendar znaš govorico vernikov. Ali veš kaj je deli?"

"Delil je vodnik, ki mekanskim romarjem kaže svete kraje ter jih vodi po mestu."

"Uganil si. Toda delil ima še drug posel. Neomženim ženskam je prepovedano stopiti v sveto mesto. Če hoče taka ženska v sveto mesto, gre v Džido, kjer se začasno poroči z delilom. Pelje jo kot ženo v Meko, kjer ona spolne vse, kar je potrebna pri romanju, nakar se razporočita; ona ostane devica in on je plačan za svoj trud."

"Tudi to mi je znano."

"Ta uvod starega šejka vzbudi mojo radovednost. Kake načrte ima, ko objednem omenja Halefovo romanje v Meko s poslom delila? Zvedel sem takoj, ker šejk nadaljuje brez uvida:

"Dovoli svojemu služabniku, da posluje za časa svojega romanja kot delil!"

To me preseneči.

"Zakaj?" ga vprašam.

"Povem ti, če dovoliš, kar sem te prosil."

"Ne vem če sune. Delili so uradniki, ktere nastavi oblast."

"Kdo mu hoče prepovedati oženiti se z devico in po romanju se zopet razporočiti?"

"Imaš prav. Kar se mene tiče, rad dovolim. Halef je prost mož; obrni se do njega."

Prav užitek je bil opazovati obraz mojega Halefa. Bil je kakor zažaran.

"Ali mi storiš to ljubav, Halef?" vpraša ga starec.

"Smem li dekleto preje videti?"

Šejk se zasmee in odvrne:

"Zakaj jo hočeš preje videti? Če je stara ali mlada, lepa ali grda, to je važno, ker jo moraš po romanju zopet oddati."

"Ali so arabske hčerke kot hčerke Turkov, ki se skrivajo?"

"Arabske hčerke ne skrivajo svojih obrazov. Videl jo boš."

Na njegov migljaj se eden navzočih dvigne in odide iz šotora. Čez kratek čas se povrne z deklico, ki je bila jako podobna ženski, s katero sem preje govoril.

"Tu je; ogled si jo!" reče šejk.

Halef kaj rad spolne njegovo povelje. Petnajstletna, toda popolnoma dorastla lepota mu je ugajala.

"Kako se imenuješ?" jo vpraša.

"Hanneh (Ana)," mu odvrne deklica.

"Tvoje oko se blišči kot nur el kamar (svetloba meseca); tvoja lica se žarijo kot zahari (cvetlice); ustnice se ti blišče kot granatno jabolko, in tvoje trepalnice so kakor listje el semt (akecije). Moje ime je Halef Omar ben hadži Abul Abbas ibn hadži Davud al Gosara, in če morem, sploščem tvojo prošnjo.

Oči mojega Halefa so se bleščale, pa ne samo kot nur el kamar, temveč kot nur el semt (solnčna luč). Njegova navdušenost je pričela vzbujati pri njem poetično fantazijo; morebiti so je nahajal pred brezdnim istega prepada kot njegovi razki pradedje, ki so na potu v Meko se poženi in svetega mesta nikdar ne videli.

Deklica odide in šejk vpraša:

"Kako si se odločil?"

"Vprašaj mojega gospoda. Če mi on ne odsvetuje, spolnem tvojo željo."

"Tvoj gospod je že privolil."

"Tako je!" potrdim. "Toda povej nam, zakaj potuje ta deklica v Meko in ne gre v Džido, kjer bi si najela delila?"

"Ali poznaš Ahmet Izet pašo?"

"Governerja v Meki?"

"Da, moraš ga poznati, ker vsak tujec, ki pride v Džido, se njemu predstavi ter ga prosi za varstvo."

"On prebiva torej v Džidi? Jaz nisem bil pri njem, ker ne potrebujem pomoči in varstva Turka."

"Ti si sicer kristijan, vendar si mož. Varstvo pašero se dobi le za dobro plačilo. Da, on ne stanuje v Meki, kjer bi moral, temveč v Džidi, kjer je luka. Njegova plača na leto je milijon pijastrov, toda on jo zna petkrat pomnožiti. Njemu mora plačati vsakdo, celo tibotapec in ropar, in radigata stanuje v Džidi. Povedali so mi, da si videl Abu Seifa?"

"Videl sem ga."

"Ta ropar je dober znanec paše."

"Ni mogoče!"

"Zakaj ne? Kaj je boljše: ali tata umoriti ali ga pa pustiti pri življenju, da mu plačujejo del svoje tatvine? Abu Seif je Džeheini; jaz sem Ateib. Oba rodova živita v smrtnem sovražstvu; vendar se je predrnil priplaziti se do mojega šotora in mi ukrasti hčer. Prisilil jo je, da je postala njegova žena; toda nekdo mu je ušla in dospela k meni s svojim otrokom. Videl si ženo in otroka; z mojo hčerjo si govoril in unukinja je bila pravkar v šotoru. Od tega časa ga iščem, da z njim obračunam. Nekdo sem naletel nanj: bilo je v palači governerja. Ta je čuval roparja in mu pustil pobegniti, medtem ko sem jaz pri vratih prežal nanj. Pozneje nekdo me je poslal šejk našega rodu v Meko, da prinesem tja derila. Utaborili smo se pri vratih el Rameh; tu pride Abu Seif s svojimi ljudmi; hotel je vstopiti v svetišče. Jaza me pograbil; napadem ga, dasi je v Meki prepovedan vsak prepir. Nisem ga hotel ubiti, temveč ga le prisiliti, da gre z menoj ven iz mesta, kjer bi se borila. Branil se je in njegovi ljudje so mu pomagali. Vnel se je boj, ki se je končal s tem, da so nastopili evnuhi, nas zaprli, njega pa pustili. Za kazeno so nam prepovedali obisk svetih krajev. Čel nas rod je bil preklet in nas je moral izobčiti, če se je hotel znebiti prekletstva. Toda maščevali se bomo in zapustili okolico. Praviš, da si bil jenihi Abu Seifa?"

"Da."

"Pripravljaj!"

V kratkem mu povem cel dogodbaj.

"Veš li natanko za kraj, kjer je njegova ladija?"

"Čelo po noči bi ga dobil."

(Dalje prih.)

Cenik knjig,

katero se dobe v zalogi

Frank Sakser Co.,

09 GREENWICH STREET, NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

DUŠNA PAŠA (spisal škof Fr. Raga), platno, rdeča obreza 75c., broširana 60c.

JEZUS IN MARJA, vezano v slono, kost \$1.50, fino vezano v usnje \$2.00, vezano v šagrin \$1.00, vezano v platno 75c.

KLJUČ NEBEŠKIH VRAJ, vezano v slonokost \$1.50.

MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90c.

NEBEŠKE ISKRICE, vezane v platno 50c.

OTROŠKA POBOŽNOST 25c.

RAJSKI GLASOVI 40c.

SKRBI ZA DUŠO, zlata obreza 80c., fino vezano \$1.75.

SRCE JEZUSOVO, vez. 60c.

SV. ROŽNI VENEC, vez. \$1.00.

SV. URA, zlata obreza, fino vezano \$2.00.

VRTEC NEBEŠKI, platno 70c., slonokost imit. \$1.50.

UČNE KNJIGE.

ABECEDNIK SLOVENSKI, vezan 20c.

ABECEDNIK NEMŠKI, vezan 20c.

AHNOV NEMŠKO - ANGLEŠKI TOLMAČ, 50c.

ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40c.

ČETIRTO BERILO, 40c.

Dimnik: BESEDNJAK SLOVENSKEGA IN NEMŠKEGA JEZIKA, 90c.

EVANGELIJ, vezan 50c.

GRUNDRISSE DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan \$1.25.

HRVATSKO - ANGLEŠKI RAZGOVORI, vezano 50c., nevezano 40c.

KATEKIZEM mali 15c., veliki 40c.

NAVODILO ZA SPISOVANJE RAZNIH PISEM, vezano \$1.00, nevezano 75c.

PODOK SLOVENCEM ki se hočejo naseliti v Ameriki, 30c.

PRVA NEMŠKA VADNICA 35c.

ROČNI SLOVENSKE - NEMŠKI SLOVAR 40c.

SLOVAR SLOVENSKE - NEMŠKI Janežič-Bartel, fino vezan \$3.00.

SLOVAR NEMŠKO - SLOVENSKI Janežič-Bartel, nova izdaja, fino vezan \$3.00.

SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠČINE BREZ UČITELJA 40c.

SLOVENSKA KUCHARICA, Plei-weiss, \$1.80.

SPRETNOST KUCHARICA, broširano 90c.

SPISOVNIK LJUBAVNIH IN ŽENITOVANJSKIH PISEM 25c.

VOŠČILNI LISTI 20c.

ZBIRKA LJUBAVNIH IN SNUBILNIH PISEM 30c.

ZGODBE SV. PISMA ZA NIŽJE RAZREDE LJUDSEKIH ŠOL 30c.

ZGODBE SV. PISMA stare in nove zaveze, vez. 50c.

ŽEPNI HRVATSKO - ANGLEŠKI RAZGOVORI, vezano 40c., broširano 30c.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE.

ALADIN S ČAROBNO SVETILNICO 10c.

ANDREJ HOFER 20c.

AVSTRILJSKI JUNAKI, vez. 90c., nevez. 70c.

BARON TRENN 20c.

BELGRAJSKI BISER 15c.

BENEŠKA VEDEŽEVKA 20c.

BOJTEK, v drevo vpreženi vitez, 10c.

BOŽIČNI DAROVI 10c.

BUCEK V STRAHU, 35c.

BURSKA VOJSKA 30c.

CERKVIČA NA SKALI, 15c.

CESAR FRAN JOSIP 20c.

CESARICA ELIZABETA, 15c.

CIGANOVA OSVETA 20c.

CVETINA BOROGRADSKA 20c.

CVETKE 20c.

ČAS JE ZLATI 20c.

ČRNI BRATJE, 20c.

DAMA S KAMELJAMI, fino vez. \$1.25.

DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20c.

DETETJICA, življenje treh kranjskih bratov, francoskih vojakov, 20c.

DOMA IN NA TUJEM 20c.

DOMAČI ZDRAVNIK po Knappe, nevezan 50c.

DVE ČUDOPOLNI PRAVLJICI, 20c.

ENO LETO MED INDIJANCI, 20c.

ERAZEM PREDJAMSKI, 15c.

ŠKI 20c.

EVSTARJA 15c.

FABIOLA, 60c.

JENEKAL AUDON 25c.

GEORGE STEPHENSON, oke kladiva, 40c.

GODČEVSKI KATEKIZEM, 20c.

GOZDOVNIK, 2 svezka, akupaj 70c.

GRUP RADECKI 20c.

HEDVIKA, banditova naravnost, 15c.

HIMLADA 20c.

IVAN RESNICOLJUB 20c.

IZANAMI, mala Japanka, 20c.

IZDAJALCA DOMOVINE 20c.

IZGUBLJENA SREČA 20c.

IZIDOR, poborni kmet, 20c.

IZLET V CARIGRAD, 40c.

JAROMIL 20c.

JURČICEVI SPIRI, 11 svezkov, umetno vezano, vsak svezek \$1.00.

KAKO JE IZGUBLJEN GOZD 20c.

KAKO POSTANEMO STARI 40c.

KAR BOG STORI JE VSE PRAV, 40c.

KNEZ ČRNI JURJ 20c.

KOSI ZLATE JAGODE, 50c.

KRALJICA DRAGA, 20c.

KRISTOF KOLUMB 20c.

KRVNA OSVETA, 15c.

MAKSIMILIJAN I., cesar mekikan, 20c.

MALA PESMARICA 30c.

MALI VITEZ, 3 svezki, akupaj \$2.25.

MALI VSEZNALEC 20c.

MARIJA, HČI POLKOVA, 20c.

MARJETICA 50c.

MATERINA ŽRTEV 50c.

MATI BOŽJA Z BLEDA, 10c.

MIKLOVA ZALA 30c.

MIR BOŽJI, \$1.00.

MIRKO POSTENJAKOVIČ 20c.

MLADI SAMOTAR 15c.

MLINARJEV JANEZ 40c.

MRTVI GOSTAČ 20c.

MUČENIKI, A. Aškerc, elegantno vez., \$2.00.

NA INDIJSKIH OTOCIH 25c.

NAJDENEK, 20c.

NA PRERJJI 20c.

NARODNE PESMI, Žirovnik, 3 svezki, vez., vsak po 60c.

NARODNE PRIPOVEDKE, 3 svezki, vsaki 20c.

NASELJENCI, 20c.

NASELNIKOVA HČI 20c.

NAŠ DOM. Zbirka povesti. Vsak 20c.

NEDOLŽNOST PREGAJANA IN POVELJČANA 20c.

NEZGODA NA PALAVANU 20c.

NIKOLAJ ZRINJSKI 20c.

OB TIHIV VEČERIH 70c.

OB ZORI, 70c.

ODKRITJE AMERIKE 40c.

PAVLIHA 20c.

POSLEDNJI MOHIKANEC 20c.

PRAVLJICE (Majar) 20c.

PRED NEVIHTO 20c.

PREGOVORI, PRILIKE, REKI 30c.

PRI SEVERNIM SLOVANI 30c.

PRINC EVGEN 20c.

PRIPOVEDKE, 3 svezki po 20c.

OPOMBA. Naročilom je priloži ti denarno vrednost bodisi v gotovini, bodisi naknadni ali poštini znamka h. Poština je pri vseh teh cenah že všteta.

PRI VRBOVČEVEM GROHI 20c.

PRST BOŽJI 15c.

REPOŠTEV 20c.

RINALDO RINALDINI 30c.

ROBINSON, broširan, 60c.

RODBINSKA SREČA 40c.

RODBINA POLANEŠKIH, 3 svezki \$2.50.

ROPARSKO ŽIVLJENJE 20c.

RUSKO-JAPANSKA VOJSKA, 5 svezkov za 75c.

SANJE V PODOBAH, male, 15c.

SANJSKE KNJIGE, velike, 30c.

SENILIA 15c.

SITA, mala Hindostanka, 20c.

SKOZI ŠIRNO INDIJO 30c.

SLOVENSKI ŠALJIVEC, 2 svezki po 20c.

SPISJE 15c.

SPOMINSKI LISTI IZ AVSTRILJE, 20c.

SKE ZGODOVINE 25c.

S PRESTOLA NA MORIŠČE 20c.

SREČOLOVEC 20c.

STANLEY V AFRIKI 20c.

STEZOSLEDEC 20c.

STOLETNA PRATIKRA 60c.

STO PRIPOVEDK, 20c.

STRELEC 20c.

STRIC TOMOVA KOČA 40c.

SV. GENOVEFA 20c.

SV. NOTBURGA 20c.

SVETA NOČ, 15c.

ŠALJIVI JAKA, 2 svezka, vsak po 20c.

ŠALJIVI SLOVENEK 75c.

ŠTIRI POVESTI 20c.

TEGETHOFF, slavni admiral, 20c.

TIMOTEJ IN FILOMENA 20c.

TISOČ IN ENA NOČ, 51 svezkov \$6.50.

TRI POVESTI GROFA TOLSTOJA, 40c.

V DELU JE REŠITEV 20c.

VENČEK PRIPOVESTI 20c.

V GORSKEM ZAKOTJU 20c.

VOHUN, 80c.

VRTOMIROV PRSTAN, 20c.

V ZARJI MLADOSTI 20c.

WINNETOU, rdeči gentleman, tri svezki \$1.00.

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL 50c.

ZLATA VAS 25c.

ZLATOROG, \$1.25.

ZMAJ IZ BOSNE, 60c.

Z OGNJEM IN MPEČEM \$2.50.

ŽALOST IN VESELJE, 45c.

ZEMLJEVIDI.

ZEMLJEVID AVSTRO-OGREŠKE, veliki 25c., mali 10c.

ZEMLJEVID EVROPE 25c.

ZEMLJEVID KRAJSKE DEŽELE, mali 10c.

ZEMLJEVID ZJEDINJENIH DRŽAV 25c.

RAZGLEDNICE:

Kranjska narodna noša, ljubljanske in drugih mest na Kranjskem, newyorške in raznih mest Amerike, s cvetlicami in humoristične po 3c, ducat 30c.

Razne svete podobe, komad 5c, ducat 30c.

Ave Maria 10c.

Album mesta New York s krasnimi slikami mesta 40c.

Compagnie Generale Transatlantique
(Francoska parobrodna družba.)

DIREKTA ČRTA DO HAVRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA IN LJUBLJANE.

Poštni parniki so:

Parnik	14. maja 1908	18. jun. 1908
"La Provence"	14,200 ton, 30,000 konjskih moč.	
"La Savoie"	12,000 "	25,000 "
"La Lorraine"	12,000 "	25,000 "
"La Touraine"	12,000 "	25,000 "
"La Bretagne"	8,000 "	9,000 "
"La Gasogne"	8,000 "	9,000 "

Glavna Agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK.
corner Pearl Street, Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih ob 10. ur dopoldne iz pristanišča št. 43 North River, ob Morton St., N. Y.

Parnik	14. maja 1908	18. jun. 1908
"LA LORRAINE"	14. maja 1908	18. jun. 1908
"LA TOURAINE"	21. maja 1908	25. jun. 1908
"LA SAVOIE"	28. maja 1908	2. julija 1908
"LA PROVENCE"	4. jun. 1908	9. julija 1908
"LA LORRAINE"	11. jun. 1908	16. jul. 1908

POSEBNA PLOVITBA.

Krasni novi parnik na dva vijaka "Chicago" odplove dne 20. junija t. l. opoldne iz piera št. 84 North River, blizu 44. ceste.

ČAMO ZA POTNIKE DRUGEGA IN TRETJEGA RAZREDA!

Cena drugega razreda do Havre: \$55.00 in višje.

Parnika s zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

M. W. Kozminski, generalni agent za zapad.
71 Dearborn St., Chicago, Ill.

Božo Goljsović, Johnstown, Pa.

Zastonj! Zastonj!

Nikjer v Ameriki ne morete dobiti tako dober in fini **IMPORTIRANI TOBAC** za cigarete in pipe ali cigare, kakor pri nas. Poslijte nam na eni dopisnici vaš naslov in dobite takoj zastonj našega tobaka za cigarete ali pipe za vzorec in tudi naš cenik da se prepričate o finoti istega. Vsi ljudje morajo naš tobak poskusiti, da se prepričajo, da je najboljši in najcenejši. Pišite takoj na:

ADRIA TOBACCO CO.
1265-67 Broadway, New York.

JOHN VENZEL,
1017 E. 62nd Street, N. E., Cleveland, Ohio

Izdelovalec kranjskih in nemških **HARMONIK.**

Delo na pravni in sahtevanje naročnikov. Cene so primerne za delo trpečno in dobro. Trivrtstno \$29 do \$46. Ploščo so iz najboljšega cinka. Izdelujem tudi ploščo iz aluminija, niklja ali medenine. Cena trivrtstnim je od \$45 do \$90.

Elegantna ura za \$3.75.

Predno kupite uro, nam pošljite svoj naslov in mi vam pošljemo uro in verifiko, na poskušnjo; če vam ugraja, plačate C. O. D. \$3.75 in ura je vaša, ki je sicer vredna \$15. Dvojni hunting pokrov, graviran, (stem wind in stem set) navijak, ki navija uro in pre. mika kazalce, z rubini v kolelju in natančnim časom; nadalje verifika za gospode ali dame. Z vsako uro pošljemo garancijo za 20 let. Pišite, če želite možko ali žensko verifiko. Naslovite:

M. C. Farber,
218, 225 Dearborn St., CHICAGO, ILL.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Pr Bradock, Pa. in okolice je naš pooblaščen zastopnik

Mr. JOHN VAROGA,
1005 Wood Way, Bradock, Pa., ki pobira naročino za "Glas Naroda" in knjige, vsled česar ga rojakom najtopleje priporočamo.

Upravištvo "Glas Naroda".

JOHN KRAKER
EUGLID, O.

Priporočta rojakom svoja izvrstna **VINA**, ktera v kakovosti nadkrljujejo vsa druga ameriška vina.

Rudeče vino (Coneord) prodajam po 50 centov galono; belo vino (Catawba) po 70 centov galono.

NAJMANJŠE NAROČILO ZA VINO JE 50 GALON.

BRINJEVO, za kterega sem importiral brinje iz Kranjske, velja 12 steklenic sedaj \$13.00. TROPINO-VEO \$2.50 galona. DROŽNIK \$2.75 galona. — Najmanje po 40 za žganje so 4 1/2 galone.

Naročilom je priložiti denar. Za obila naročila se priporočta

JOHN KRAKER,
Euclid, Ohio.

NARAVNA

KALIFORNIJA VINA
NA PRODAJ.

Dobro črno vino po 50 do 60 ct. galona s posodo vred.

Dobro belo vino od 60 do 70 ct. galona s posodo vred.

Izvrstna travpavica od \$2.50 do \$3 galona s posodo vred.

Manj nego 10 galon naj nihče ne naroča, ker manjše količine ne morem razpediti. Zajedno z naročilom naj g. n. ročniki dopoljšajo denar, oz. Money Order.

Sploštvancem

Nik. Radovich,
594 Vermont St., San Francisco, Cal.